Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1378/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.21.319/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó Korlátolt Felelősségű Társaság jogi képviselője (Gócza Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Gócza Gabriella ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.P.302.994/2024/21. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.632.912/2025/7. számú ítélete és a Kúria Pfv.V.21.319/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság elvét, a XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogot és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

[2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás, valamint az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.

[3] 2.1. Az előzményi per alpereseként szereplő társasház (a továbbiakban: alperes vagy társasház) és egy gazdasági társaság (a továbbiakban: megbízott társaság) között 2016. június 8. napjától kezdődő hatállyal társasházkezelői és közös képviseleti feladatok ellátására szóló megbízási szerződés jött lére. A megbízási szerződés rögzítette, hogy a megbízó a megbízott számlája ellenében, a számlán feltüntetett fizetési határidőben fizet. A megbízott társaság 2017. január 1-i hatállyal a megbízási szerződésből folyó jogai gyakorlására és kötelezettségei teljesítésére engedményezés elnevezésű megállapodást kötött az indítványozóval, melyet követően az alperes a

megbízási díjat a megállapodás alapján az indítványozónak fizette meg folyamatosan 2018 júliusáig.

[4] Ettől az időponttól kezdve az indítványozó – bár megbízási feladatait ellátta – úgy határozott, hogy a havi díjak számlázását elhalasztja, mivel vita alakult ki közte és a társasház néhány tulajdonostársa között. A társasház 2019. augusztus 14-i közgyűlése a közös képviselőt 2019. augusztus 15. napjával felmentette, a megbízott társaság megbízását azonnali hatállyal visszavonta, és a társasházzal kötött megbízási szerződést – tekintettel az okozott kárra – azonnali hatállyal „felbontotta".

[5] A megbízás megszűnésére tekintettel az indítványozó 2019. szeptember 1-jén számlát állított ki a társasház felé az elhalasztott havidíjakról, összesen 1 095 375 Ft összegben.

[6] A számlán szereplő fizetési határidő lejártát követően a társasház tájékoztatta az indítványozót, hogy jogi szakértőivel konzultált, és a számlát nem fogadhatja be, mert az indítványozóval semmilyen jogviszonyban nincs, és a számla nem felel meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvénynek. A társasház kérte, hogy a számlát a közös képviseletet korábban ellátó megbízott társaság állítsa ki.

[7] Az indítványozó fizetési meghagyás kibocsátását kérte 1 095 375 Ft és kamatai, valamint perköltség megfizetése iránt. A közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta, majd az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

[8] A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 20.P.302.994/2024/21. számú ítéletében megállapította, hogy a kereset részben alapos, ezért kötelezte az alperest 43 815 forint és járulékai megfizetésére, a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította. Megállapította, hogy a per tárgya a 2018. augusztus 1-től 2019. augusztus 14-ig terjedő időszakra vonatkozó megbízási díj, azonban a 2018. augusztus 1-től 2019. augusztus 31-ig terjedő időszak vonatkozásában a követelés elévült, a felperes csak a 2019. augusztus 1-től augusztus 14-ig terjedő időszakban teljesített, és 2019. szeptember 13. napján esedékessé vált szolgáltatás tekintetében jogosult megbízási díjra. Az elévülés körében az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a megbízási szerződés nem kötötte az ellenszolgáltatás teljesítésének esedékességét számla kibocsátásához, továbbá – az indítványozó hivatkozása ellenére – nem ismerte el a 2019. október 25-én kelt alperesi levelet (az elévülést megszakító) tartozáselismerő nyilatkozatnak. Az elsőfokú bíróság az engedményezési szerződés alapján megállapította, hogy az alperes az indítványozó mint engedményes részére köteles teljesíteni, így a perbeli igény érvényesítésére kereshetőségi joggal rendelkezik. Bár a megbízásról szóló számlát a megbízott társaságnak kellett volna kiállítania, az a körülmény azonban, hogy a számlát nem a megbízott társaság, hanem az indítványozó állította ki, nem eredményezi azt, hogy az alperesnek ne állna fenn fizetési kötelezettsége az indítványozó felé.

[9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 45.Pf.632.912/2025/7. számú ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet) az

elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdésére és 386. § (4) bekezdésére figyelemmel, helyes indokaira utalással helybenhagyta.

[10] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, utóbbit a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára és (3) bekezdésére alapozva.

[11] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.319/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján visszautasította, tekintettel arra, hogy a kérelem teljes egészében nélkülözte a Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *ca)* és *cd)* alpontjában foglalt tartalmi követelményeket.

[12] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát.

[13] Az indítványozó álláspontja szerint sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], mert az elsőfokú bíróság lényeges bizonyítékelemeket okszerűtlenül és indokolás nélkül figyelmen kívül hagyott, és ez a bizonyítékértékelés kirívóan hiányos, a mérlegelés látszólagos és önkényes. Az elsőfokú bíróság ugyanis nem ismertette a szerződés II/1.4. pontját, mely a számla ellenében történő fizetés feltételét tartalmazza. A tényállás rögzítésekor nem tulajdonított jelentőséget annak a gyakorlatnak sem, hogy a felek között mindig csak számla ellenében volt teljesítés. Nézete szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az alperes nyilatkozatát, mert a szavak általános jelentése szerint arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az alperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem adott számot arról, hogy a fenti bizonyítékokat miért nem értékelte, az elévülés megszakítására vonatkozó érveket csak sommásan minősítette.

[14] Az alkotmányjogi panasz szerint a másodfokú bíróság döntése azért sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, mert a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság iratellenes és okszerűtlen ítéletét, és a tartozáselismeréssel érdemben nem foglalkozott.

[15] A Kúria végzését azért látja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértőnek, mert a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzésben az indítványozó által előadott, meghatározó jelentőségű érveket nem vizsgálta érdemben. Meglátása szerint a Kúria döntése az indokolási kötelezettséget sérti, mert indokolásából nem állapítható meg, hogy a kérelemben bemutatott kérdéseket milyen okból nem tekintette olyan jogkérdésnek, mely a felülvizsgálat érdemi elbírálását indokolta volna, és milyen okból tekintette a felhozott bírósági gyakorlatot irrelevánsnak.

[16] Az indítványozó a tulajdonhoz való joga [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése] sérelmét abban látja, hogy pervesztessége következtében vagyoni hátrány érte, mert

nem jutott hozzá a követeléséhez, valamint jelentős összegű perköltség megfizetésére köteles.

[17] Érvelése szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből eredő jogbiztonság követelménye is sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében előadott okokból.

[18] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[19] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

[20] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, mivel a Kúria végzését 2026. február 24-én vette át, majd 2026. április 27-én nyújtotta be az alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és jogi képviselője az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló meghatalmazását csatolta.

[21] 3.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy jelen alkotmányjogi panasz alapján a Kúria végzésén keresztül vizsgálható-e a jogerős ítélet, illetve az elsőfokú bíróság ítélete.

[22] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.

[23] A Kúria a támadott végzéssel az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasította, azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. Így a Kúria jelen végzésével szemben volt helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]; 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}.

[24] Tekintettel arra, hogy a Kúria végzése szerint a felülvizsgálat engedélyezése a törvényben foglalt követelmények nem megfelelő teljesítése alapján – tehát nem

mérlegelése folytán – nem lehetséges, valamint az indítványozó az Ügyrend 32. § (3) bekezdése szerint korábban sem nyújtott be a Kúria eljárásával párhuzamosan alkotmányjogi panaszt a jogerős ítélet ellen, így a jogerős ítélet alaptörvény-ellenessége a Kúria végzésén keresztül az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján nem vizsgálható. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmére tekintettel – támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]}.

[25] 3.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indítvány ilyen irányú indokolást nem tartalmazott, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.

[26] 3.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

[27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a Kúria végzése tekintetében megfelel a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban előírt feltételeinek. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz [Abtv. 27. § (1) bekezdés], megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését Alaptörvény [XXVIII. cikk (1) bekezdése], a sérelmezett bírói döntést [Kúria Pfv.V.21.319/2025/2. számú végzése], indokolja az Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri annak megsemmisítését.

[28] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.

[29] 4.1. Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát

érintően [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3/2021. (I. 7.) AB határozat]. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

[30] 4.2. A befogadás másik alternatív feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség álljon fent. Miután az Abtv. 29. §-a befogadási feltételt határoz meg, annak normaszövege semmiképp sem érthető úgy, hogy a befogadáshoz szükséges az alaptörvény-elleneség megállapítása. Sokkal inkább arról van szó, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. § első fordulata alapján *prima facie* vizsgálatot végez. Ennek megfelelően az Abtv. 29. §-a alkalmazása során a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállásához elegendő valószínűsíteni az Alaptörvényben foglalt jog konkrét esetben való sérelmének lehetőségét.

[31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz nem veti fel az alapjogi sérelem lehetőségét a következők miatt.

[32] Az indítványozó meglátása szerint a Kúria végzése azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, mert a Kúria nem vizsgálta érdemben a felülvizsgálat engedélyezési iránti kérelemben előadott érveket, és nem adott megfelelően számot arról, hogy a kérelemben előadottakat miért nem tartja olyan jogkérdésnek, mely a felülvizsgálat érdemi elbírálását indokolta volna. Nézete szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme formai és tartalmi szempontból is megfelelő.

[33] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy jelen ügyben a Kúria nem arról döntött, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozott-e, hanem arról, hogy az engedélyezés iránti kérelem a formai-tartalmi feltételeknek megfelel-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanakkor alapvetően a Kúria hivatalbóli döntési és jogértelmezési kompetenciájába tartozik, hogy megvonja azt a határt, amely elválasztja az érdemben vizsgálható, illetve visszautasítandó felülvizsgálati kérelmek körét {v. ö.: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [55], 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [52]}.

[34] Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a jogalkalmazói tevékenység ne állna alkotmányossági kontroll alatt, vagy hogy a Kúriát ezeknek a döntéseknek a meghozatala során ne kötné a tisztességes eljáráshoz való jog. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vetheti fel annak kérdése, hogy eloldotta-e magát a bíróság a jogszabály szövegétől {3417/2024. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [37]; 3136/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [25]}.

[35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a sérelmezett végzésében megfelelő részletezettséggel és indokokkal, érvekkel támasztotta alá azt a döntését, amely szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet vissza kellett utasítania (lásd Kúria végzése, Indokolás [15]–[19]).

[36] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban részt vevő feleknek az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd hasonlóan: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.

[37] Az Alkotmánybíróság jelen esetben is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi – vélt vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.

[38] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.

[39] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva – az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a) és h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 24.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Orosz Árpád Gábor s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k,
alkotmánybíró